

(“एतदगं भिक्खवे, मम साविकानं भिक्खुनीनं खिप्पभिज्ञानं यदिदं भद्रा कुण्डलकेसा” म्हणजे भद्रा कुण्डलकेसा सर्व भिक्खुनीमध्ये अग्र साविका आहे, असे उद्गार बुद्धाने तिच्या बद्ल काढले. तसेच ‘स्त्री सुद्धा हुशार असते’ असे तिच्या वयाच्या १६-१७ व्या वर्षी धीट वागण्याकडे बघून लक्ष्यात येते. ते या पाठात सांगण्यात आले आहे.

वयाच्या सोळाच्या वर्षी चोराच्या प्रेमात पडून, वडीलांकडे हड्ह करून, भद्रा चोराबरोबर लग्र करते आणि त्याची मनोभावे सेवा करते. पण चोराच्या मनात मोह असतो तो तीच्या दागिन्यांचा, दागिन्यांसाठी तीचा जीव घेण्याचा प्रयत्न करतो व भद्रा तो प्रयत्न कसा हाणुन पाडते त्याची ही कथा आहे. हे स्त्री शक्तीचे एक उत्तम उदाहरण आहे.)

भद्रा तिस्सा महता परिवारेन वड्हमाना वयप्पत्ता, तस्मियेव नगरे पुरोहितस्स पुतं सन्तुकं नाम चोरं सहोडूङ्ग गहेत्वा राजाणाय नगरगुत्तिकेन मारेतुं आघातनं निय्यमानं, सीहपज्जरेन ओलोकेन्ती दिस्वा पटिबध्दचित्ता हुत्वा सचे तं लभामि, जीवीस्सामि; नो चे मरिस्सामीति सयने अधोमुखी निपज्जि।

अथस्सा पिता तं पवतिं सुत्वा एकधीतुताय बलवसिनेहो सहस्सलञ्जं दत्वा उपायेनेव चोरं विस्सज्जापेत्वा गन्धोदकेन न्हापेत्वा सब्बाभरण पटिमण्डितं कारेत्वा पासादं पेसेसि। भद्रापि परिपुण्णमनोरथा अतिरेकालङ्गरित्वा तं परिचरति। सत्तुको कतिपाहं वीतिनामेत्वा तस्सा आभरणेसु उपन्नलोभो भद्रे, अहं नगरगुत्तिकेन गहितमत्तोव चोरपपाते अधिवत्थाय

देवताय “सचाहं जीवितं लभामि, तुर्यं बलिकम्मं उपसंहरिस्सामी” ति पत्थनं आयाचिं, तस्मा बलिकम्मं सज्जापेहीति।

सा “तस्स मनं पुरेस्सामी” ति बलिकम्मं सज्जापेत्वा सब्बाभरणविभुसिता सामिकेन सधिदं एकं यानं अभिरूद्ध्य “देवताय बलिकम्मं करिस्सामी” ति चोरपपातं अभिरूहितुं आरथ्दा।

सत्रुको चिन्तेसि- “सब्बेसु अभिरूहन्तेसु इमिस्सा आभरणं गहेतुं न सक्का” ति परिवारजनं तत्थेव ठपेत्वा तमेव बलिभाजनं गाहापेत्वा पब्बतं अभिरूहन्तो तायसद्धिं पियकथं न कथेसि। सा इङ्गितेनेव तस्साधिप्पायं अञ्जासि। सत्रुको, “भद्रे, तव उत्तरसाटकं ओमुञ्जित्वा कायारूळहपसाधनं भण्डिकं करोहि” ति। सा, “सामि, मय्यं को अपराधो “ति”? किं नु मं बाले, बलि कम्मत्थं आगतो’ति सज्जं करोसि? बलिकम्मापदेसेन पन तव आभरणं गहेतुं आगतो’ति। “कस्स पन, अय्य, पसाधनं, कस्स अह” न्ति ? “नाहं एतं विभागं जानामी” ति।

‘होतु, अय्य, एकं पन मे अधिप्पायं पुरेहि, अलङ्कृतनियामेन च आलिङ्गितुं देही’ति। सो “साधु” ति सम्पटिच्छि। सा तेन सम्पटिच्छितभावं जत्वा पुरतो आलिङ्गित्वा पच्छतो आलिङ्गन्ती विय पब्बतपपाते पातेसि। सो पतित्वा चुण्णविचुण्णं अहोसि। ताय कतं अच्छरियं दिस्वा पब्बते अधिवत्था देवता कोसल्लं विभावेन्ती इमा गाथा अभासि-

“न हि सब्बेसु ठानेसु, पुरिसो होति पण्डितो।
इत्थीपि पण्डिता होति, तत्थ तत्थ विचक्खणा॥।
न हि सब्बेसु ठानेसु, पुरिसो होति पण्डितो।
इत्थीपि पण्डिता होति, लहूं अत्थविचिन्तिका” ति॥।

संदर्भ – थेरीगाथा अट्टकथा – पश्चकनिपातो –
(भद्राकुण्डलकेसाथेरी – आवश्यक फेरफार करून)

शब्दार्थ / सद्दृश्य

वह्नमाना – वाढण्यायोग्य.

वयप्पत्ता – विवाहयोग्य / वयप्राप्त.

राजाणाय – राजाज्ञेने.

पटिबद्धचित्ता – आसक्त, मोहित.

बलवसिनेहो – अतिशय स्नेह.

सहस्रलज्जं – हजारोची लाच.

गन्धोदकेन – सुगंधीत पाण्याने.

अतिरेकालङ्कारेन – खुप जास्त अलंकाराने.

वीतिनामेत्वा – वेळ घालवून, उशीर करून.

नगरागुत्तिकेन – नगराध्यक्ष, नगराधिपति.

बलिकम्म – बळी देणे, आहुति.

चारेपपातं – कडेलोट.

आरथ्दा – अरंभ केला.

ओमुञ्जित्वा – वस्त्र फेडणे, सोडून टाकणे.

कायारूळहपसाधनं – शरीराची सजावट.

आभरणं – अलंकार.

पसाधनं – सजावट.

आलिङ्गन्ती – आलींगन.

विभावेन्ती – बुधिवन्त.

विचक्खणा – दृष्टीक्षेप करणे.

अत्थविचिन्तिका – अर्थबोध घेणे.

१) प्रश्नांची उत्तरे लिहा :

- अ) भद्रा चोराच्या प्रेमात कशी पडली?
 ब) भद्राच्या हुशारीचे वर्णन करा?

२) प्रश्नांची उत्तरे पालि भाषेत लिहा :

- अ) चोरस्स नाम किं अत्थि ?
ब) सत्तुको लोभो किदिसा होति ?

३) सन्धि विग्रह करा :

इत्थिपि, गन्धोदकेन, गहितमत्तोव

3